

Mál nr. 185/2014
M og
V v. ökutækjatryggingar

Umferðaróhapp við Malarhöfða í Reykjavík. Sönnun atviks þ. 9.9.2012.

Gögn.

1. Málskot móttækið þ.19.6.2014 ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Bréf V dags.3.júlí 2012.

Málsatvik.

M segist hafa verið á hjóli neðst við Malarhöfða í Reykjavík við brúna við Elliðaár þegar ekið hafi verið utan í hjólið af ökutæki með þeim afleiðingum að hann hafi fallið og slasast. M leitaði til læknis vegna slyssins þ. 12.9.2012 og til lögreglu þ. 23.10.2013. M gerir kröfu á hendur V vegna tjóns sem hann varð fyrir við umferðaróhappið þar sem ökutækið sem ók utan í M sé óþekkt. Af hálfu M er vísað til reglna um óbeina sönnun og dóms Hæstaréttar Íslands í málinu nr. 228/2013 og til 1. mgr. 20. gr. reglugerðar nr. 424/2008 og ökutækjatilskipun 2000/26/EB. V hafnar bótaskyldu. Af hálfu V er á það bent að M hafi leitað til lögreglu fyrst 13 mánuðum eftir tjónsatburðinn og þá hafi verið orðið of seint að auglýsa eftir ökumanni eða vitnum og því ekki öðru til að dreifa en einhliða frásögn M sjálfs. V hafnar að tilvitnaður dómur Hæstaréttar hafi fordæmisgildi í því máli sem hér fjallar um. V segir að frásögn M sé ekki studd vitnum og/eða ummerkjum um slys og því skorti á að M hafi tekist að sanna staðhæfingar sínar um að óþekkt ökutæki hafi í umrætt sinn ekið utan í hann.

Álit.

Af hálfu M hafa ekki verið lögð fram fullnægjandi gögn sem benda til eða sanna að hann hafi orðið fyrir slysi með þeim hætti sem hann lýsir og krafa hans byggir á. Tjóni á reiðhjóli og hjóðreiðahjálmi er ekki lýst sérstaklega eða lögð fram gögn hvað þau varðar. Miðað við fyrirbyggjandi gögn hefur M því ekki lagt fram fullnægjandi sönnur á því að hann hafi orðið fyrir umferðaróhappi með þeim hætti sem hann heldur fram og á því ekki rétt á bótum úr ökutækjatryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ökutækjatryggingu hjá V.

Reykjavík 12.8.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.